

Edebiyat Evi Benim Okulum Oldu

– Ayşenur... · 14 Mart 2022

Yıllardan 2010 - 2011 surları idi.

Güzel bir ortama dâhil olduğumu hissederek, Edebiyat evinin (o yıllardaki ismi 'Sen de yaz' idi.) kapısını bir tevafuk çalmıştım.

O kadar amatörce yazılar yazıyordum ki, 'şiir' denmeyecek satırlara 'şiir' adı verip yayınlıyordum bu sitede. Sağlam kalemleri gördükçe, kendime yetemiyor, farkından olmadan ciddi bir yola giriyordum.

Her gün üstatların eserlerini; eserlerin yorumlarını, hatta şiir kritiklerini takip etmeye başlamıştım.

O zamanlar buranın trafiği şimdiye göre oldukça yoğundu. Öyle insanlar bir araya geldi ki. Buranın vesilesi ile tanışıp kaynaşarak bir araya gelen Balıkesir'de yaşayanlar; Balıkesir Yazarlar Şairler Derneği bile kurdu. Yine Dernek ve Site ekibi bir araya gelerek, Balıkesir'de organizasyon düzenlendi.

Balıkesir'e gelen misafirlerimiz için, şahsım adına o kadar heyecanlı idim ki. Çünkü her gün yazıştığım, sosyal medyada emek vererek bir araya geldiğim insanlar ile yüz yüze gelecektim.

Özellikle Âdem ağabeyimle sohbet etmeyi çok istiyordum. Hiç unutmam, organizasyonun gerçekleştiği otelin salonunda ayrılıp, dernek kurucusu ağabeylerimizden birinin çay bahçesine geçerken; Âdem Ağabeyimle sohbet ede ede yürüdük yolları.

Ben tek çocuk olduğum için, o yıllarda gençliğin verdiği duygularla, hep "Keşke bir ağabeyim olsaydı" derdim. Allah da benim karşıma böyle güzel bir insan çıkardı... (Çok şükür) Sitede her gün şiirlerim konusunda ona danışıyordum. Gerek o, gerekse kardeşi Zekeriya Hocam kapılarını çalmadığım an yoktu neredeyse.

Bahsettiğim yazarlar ve şairler derneğimiz o günlerden beridir aktiftir.

Zaman zaman, bu sitede ne kadar yorum yaparsam; bu durumun kalemime o kadar fayda sağladığını gördüm. Okudukça geliyordum. Geliştikçe daha çok yorum yapar oldum

Yorumlarda kısa ve özlükten elimde olmadan çıkıyordum. Analiz etmek beni mutlu ediyor, karşımdaki kişinin yorumlarımdan dolayı mutlu olması daha da haz veriyordu bana.

Uzun bir süreç sonrasında kendimi bulduğum yer çok başkaydı. Tamam olmama az kaldı.

Editörlüğe layık görülmemden dolayı öyle mutluydum ki, benim için bu gurur verici ve çok özel bir görev idi. Bir süre bu görevi de icra etmek nasip olmuştu.

Hayat mücadelesi yoğunluklar vs hiç aldırış etmeden devam ettim. Buradaki hayat benim için bir Üniversite kalitesinde olmuştu. Çünkü her şiiri yaşıyordum. Her şiirde bir analiz, her yazıda düşünme yetisi, her eserde bazen kendimi, bazen çevremi buluyordum. Hatta o zamanlar buraya dair tuttuğum bir defterim bile vardı. (Kimse bilmez =) Resmen işi ders çalışma haline getirmiştım. Çok kez sabahlara

kadar uymadığım zamanlar oldu. Arkadaşlarım "Hadi dışarı çıkalım." dediklerinde ben burada kalmayı tercih ediyordum. =)

Yorumlar... Yorumlar... Yorumlar... Şiir yazmaktan çok yorum yazmanın da hazzı içime oturmuştu artık. Yazmadığım günlerde yazarlar için geliyordum.

Sonunda ne mi oldu?

Şunları da övünerek söylüyorum. Şımarıklık için asla değil.

Ben yıllarca üniversite okuyup, sonra bir iş kurmadım. Ben temelimi önce ilkokul öğretmenimin sayesinde, sonra da burayla attım. Ardından bahsettiğim Yazarlar ve Şairler Derneğinde geliştirdim kendimi. Sonra Derneğin Başkanı oldum. =)

Şimdi de Üniversite Mezunuyum ve Yerel bir Gazetenin sahibiyim.

Özellikle ifade etmekten gocunmuyorum. Yolun başında olanlara, başlayıp bir şeyler yapmak isteyenlere örnek bir yolum oldu. Bu yol emek istiyor. İstikrarlı olmayı gerektiriyor. Büyüklerin, üstatların dediklerini, uyarılarını, önerilerini benimsemek gerekiyor. Sonrası siz istemeden sürprizlerle karşınıza çıkıyor zaten.

Varsa ki mutlaka vardır aramızda... Genç arkadaşlarım okusun diye özellikle yazdım bu yazıyı. Lütfen rica ediyorum istikrarlı olun.

Zaman zaman şiire küsmüşlüğümdür. Bazen üç yıl, bazen iki yıl sürer, bazen birkaç ay... Bu da uğraşlarımın, sorumluluklarımın ve yorgunluklarımın artmasından kaynaklanıyor. Hepimiz biliriz ki, şair ve yazarların dünyaları ayrıdır. Buhranlara kapıldıkları vakit, kendilerini kapatabilirler.

Eh yine... Yine dönüp dolaşıp şiirlere veriyoruz kendimizi. Yorumlara kaptırıp, şiirime neler yazılmış ya da şiirlere neler yazabilirim düşünceleri sarıveriyor hemen beyninizi. Sanki hiç ara vermemiş gibi.

Bir tür yazma hastalığı diyebiliriz aslında buna.

Diyor ya, Sait Faik, "Yazmazsam deli olacaktım." diye. Kesinlikle yerinde bir söz...

Bu minvalde, birbirimizi görmezden gelmeyelim. Kısa ve öz de olsa; sayfalara uğrayalım. Birbirimizin sadece gönlünü hoşnut etmek için değil, hakikaten takip edelim. Eserlerin içine girelim. Yaşayalım. Bir eserde o kadar çok kelime öğreniyor ki insan... Hayatımızın bir yerinde illa ki konuyla ilgili olay, kişi, iş vs çıkıyor. Ve böyle durumlarda tökezlemeden ilerleniyor.

Çok uzattım affola. Ama bunları anlatmalıydım.

Çağatay beyin, bugünkü, "1 Yorumunuz var" eserine istinaden ve Adem Efiloğlu üstadımın ricası ile bir

yazı da ben eklemek istedim.

Aslında bu konudan, şuan hazırlığımda olduğum romanım dışında başka yerde bahsetmek istemiyordum ama bir parça paylaşmış olmanın sakıncası yok. =)

Yine yeni gelen ya da genç arkadaşlarıma önerimdir.

Şiir nedir ile başlayın. Şiirlerin türlerini araştırın. Şiirleri nasıl yorumlarız bunları kontrol edin. Karşınıza sınırsız bir ders çıkıyor. İnanın çalışacak çok şey çıkacak karşınıza. Hı! Bir de unutmayın, İşin ehli hocaların, yani üstatların, yani bu işin piri kişilerin yazdıklarını, uyarılarını dikkate alın. En önemlisi budur. 35 yaşında, bunca yolu geçmiş biri olarak hala yetemiyor, hala eksik geliyorum kendime.

Burada olmaktan mutluyum. Hala bana bir şeyler kattığına inanıyor, hala bu yolda ilerliyorum.

Siteye ara verip geldiğim için birçok yeni yüz gördüm. Fakat iki günde ne kadar güzel insanların dâhil olduğuna şahit olmak da ayrı bir mutluluk verdi bana.

Burada emek, burada sevinç, burada keder var. Ve burada bütün bu iyi ya da kötü duyguları paylaşmak diye bir şey var.

Lütfen inanın. Burada kocaman bir aile ve okul var...

Hayatıma değer katan, temeller atmama gerçekten katkısı olan site sahibi (ki ben onu ağabeyim bilirim) Kıymetli Üstadım Âdem Efiloğlu'na, yine bu sitede bizi derleyip toparlayan Balıkesir Yazarlar ve Şairler Derneği Kurucumuz Mustafa Kuvancı Hocama bana kattıkları için özellikle teşekkür ediyorum ve nice üstatların varlığına şükrediyorum.

İyi ki,

Edebiyat evi...